

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Treće tromjesečje 2022.
JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznat ćemo Južnoameričku diviziju, koja nadgleda rad Adventističke crkve u devet zemalja: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Falklandski otoci, Paragvaj, Peru i Urugvaj sa susjednim otocima u Atlantskom i Tihom oceanu. To područje svijeta dom je 349,4 milijuna ljudi, uključujući 2,5 milijuna adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 136 ljudi.

Osam projekata ovog tromjesečja nalaze se u dvije države: Boliviji i Brazilu. Namjeravamo sagraditi četiri nove crkve u svakoj od tih zemalja.

Ako ovoga tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo razne fotografije i drugo pomoćno gradivo koje prati svako iskustvo. Više podataka dostupno je uz svako životno iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje pretražite besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i PDF s činjenicama i djelovanju Južnoameričke divizije na bit.ly/ssd-2022. Pratite nas na [Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies). Englesku PDF inačicu časopisa *Vijesti za djecu* možete preuzeti na bit.ly/childrensmisson, a *Vijesti iz svijeta za mlade i odrasle* na bit.ly/adultmission. Videozapisi Mission Spotlight dostupni su na bit.ly/missionspotlight.

Crteže koji se mogu otisnuti i koje djeca mogu bojiti možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, javite mi se na: mcchesneya@gc.adventist.org. Hvala vam što ohrabrujete druge da misle i podupiru misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će Južno-američkoj diviziji da sagradi osam crkava:

- ◆ Cocabamba, u Boliviji.
- ◆ El Alto, u Boliviji.
- ◆ La Paz, u Boliviji.
- ◆ Trinidad, u Boliviji.
- ◆ Santos, u Brazilu.
- ◆ Maua, u Brazilu.
- ◆ Brodowski, u Brazilu.
- ◆ Ribeirão Preto, u Brazilu.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnopacifičkoj diviziji da:

Osnuje televiziju Hope Channel (Glas nade) i Hope FM Radio u Papua Novoj Gvineji.

Snimi i obradi King's Kids Discipleship Series, pet dječjih televizijskih serija od po trinaest nastavaka za emitiranje i za digitalne platforme za cijeli svijet. Serije su tematski utemeljene na štivu iz knjigâ *Put Kristu*, *Isusov život*, *Patrijarsi i proroci*, *Djela apostolska* i *Velika borba*.

2. srpnja 2022.

Molimo se!

Bolivija

Četverogodišnji Sebastian je za doručkom pogledao svoju majku i oca te im rekao: “Hajmo se pomoliti.” Njegovi roditelji su se iznenađeno pogledali. Oni su vjerovali u Boga, ali se nikad nisu molili prije jela. “Idemo zahvaliti Bogu”, rekao je Sebastian. Majka je pognula glavu i zatvorila oči, a isto je učinio i otac. Mali Sebastian je također pognuo glavu i zaklopio oči, a majka se zahvalila Bogu za hranu.

Nakon doručka Sebastian je otišao u malu školu, koja se nalazila u Clizi, u Boliviji. Ranije te godine Sebastian je krenuo u Adventističku školu. U školi je učio abecedu i brojeve. Također je učio kako se moliti i zahvaljivati Bogu za sve.

Te večeri, kad se vratio iz škole, Sebastijan je za večerom pogledao svoju majku i svojeg oca. “Hajmo se pomoliti”, rekao je. “Zahvalimo Bogu.”

Obitelj je pognula glave, zatvorila oči i zahvalila Bogu za hranu.

Uskoro nakon toga obitelj se molila prije svakog obroka. Zahvaljivali su Bogu za sve što imaju. Majka i otac su bili jako sretni. Uvidjeli su da je Sebastian poseban dječak kojega je Bog blagoslivljao.

Kad je Sebastian navršio šest godina, upitao je majku da ga u subotu odvede u crkvu. Majka i otac ga nisu htjeli voditi u crkvu subotom. Ali Sebastian je u svojoj školi čuo za subotnju školu i htio je ići. Tražio je to od majke, sve dok ga nije pristala odvesti. Kad ga je odvela u crkvu, ona nije ulazila. Čekala je ispred vrata sve dok subotnja škola nije završila, te bi se onda zajedno vratili kući. Sebastian je bio sretan što ide u subotnju školu, no htio je da i majka i otac

također idu u subotnju školu. Tako ih je ustrajno molio da pođu, dok majka nije popustila i počela dolaziti u subotnju školu s njim. Ali otac nije htio ići. Sebastian se molio da i otac pođe s njima u crkvu. Majka se također molila da i otac ide s njima u crkvu.

Onda je Sebastian dobio malu sestricu. Mala Samanta je postala članica njihove obitelji, te se otac složio da ode u crkvu na obred posvećenja male Samante i Sebastiana Boga.

Kad je Sebastian imao osam godina, njegova majka se odlučila krstiti. Godinu dana kasnije Sebastian se također krstio. Sebastian se i dalje molio za svojega oca. Uvijek bi molio oca da pođe s njima na crkvena zbivanja, pogotovo na sastanke izviđača. Htio je da njegov otac bude bliži s Bogom.

Bog je uslišao Sebastianove molitve. Kad je dječak imao deset godina, njegov otac se krstio. Danas je Sebastian sretan dvanaestogodišnji dječak. I šestogodišnja Samanta je također sretna. Ali majka i otac su posebno sretni. Oni svaki dan zahvaljuju Bogu za sve što imaju — a posebno za Sebastiana, kojega je Bog poslao da promijeni njihove živote.

Hvala vam na darovima trinaeste subote koji će pomoći da se sagrade četiri nove crkve u Boliviji, tako da više ljudi poput Sebastiana i njegove obitelji mogu dolaziti u svoju adventističku crkvu i učiti o Isusu u svim tim gradovima. Jedna od crkava će biti u Cochabambi, gradu udaljenom samo četrdeset kilometara od Sebastianovog doma.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Clizu u Boliviji.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Prvi službeni misionari, Eduardo i Flora Thomann, stigli su u Boliviju u lipnju 1907. godine. Upoznali su ljude koje su zainteresirali za adventni nauk kroz čitanje knjiga kupljenih od Juana S. Periere, bivšeg prezbiterijanskog kolportera otpuštenog zbog propovijedanja adventističke doktrine, rane 1897. godine. Tjedan dana prije nego što su Thomannovi napustili Čile, u srpnju 1909. godine, stigli su Ferdinard i Ana Stahl te započeli zdravstveni rad u La Pazu. Kasnije su Stahlovi otvorili zdravstvenu ordinaciju među domorodačkim stanovništvom.

9. srpnja 2022.
Baka i devet ujaka
Bolivija

Esther živi u najvišem gradu na svijetu, u El Altu u Boliviji. El Alto na španjolskom znači "Visine". Znete li na kojoj visini se nalazi taj grad? Najviša točka je 4.150 metara nadmorske visine. To je više od planine Fiji u Japanu ili planine Hood u saveznoj državi Oregon. U gradu je, zbog tolike visine, gotovo uvijek hladno. Stoga Esther skoro uvijek odijeva topli gornji dio trenirke, džempere i kapute. Ona voli pjevati, moliti se i odlaziti u crkvu subotom sa svojom obitelji. Ali mnogo toga se promijenilo kad je COVID-19 dosegao njezin grad. Škola se zatvorila. Crkva se zatvorila. Ona i njezina obitelj su mogli imati bogoslužja s drugim ljudima samo pomoću Zoom platforme.

Esther se jako brinula za svoju baku. Njezina baka je imala rastući tumor na licu, koji joj je prouzročio sljepoću. Esther se činilo kao da ništa ne može učiniti kako bi pomogla baki. Mogla se samo moliti. Svake srijede Estherina crkva je održavala molitveni sastanak preko Zooma, a ona se molila za baku.

"Dragi Bože, molim Te, čuvaj baku Cecilu", molila se. "Pomozi joj da preda svoje srce Tebi."

Kako su tjedni prolazili, baka je i dalje imala tumor na licu, a i njezino zdravlje se pogoršavalo. Esther se ustrajno molila.

"Dragi Bože, molim Te, čuvaj baku Cecilu", molila se. "Pomozi joj da preda svoje srce Tebi."

Jednog dana pastor je posjetio njihov dom. On je dao baki bolesničko pomazanje i pomolio se za nju. Također je pozvao i devet Estherinih ujaka, koji nisu bili članovi adventističke

crkve, da im se pridruže u posebnom tjednu molitve u njezinom domu. Pastor je rekao da će svi zajedno pjevati, moliti se i proučavati Bibliju. Svih devet ujaka i baka sudjelovali su u tjednu molitve. Na koncu tog tjedna pastor je pitao želi li se netko krstiti. Baka je odmah podigla ruku. Esther je bila presretna. Isus je uslišao njezine molitve!

Od toga dana Esther je vidjela značajne promjene u životima svojih devet ujaka i bake. Oni se više nisu brinuli zbog koronavirusa. Imali su mir u Isusu Kristu.

Na molitvenim sastancima preko Zooma Esther se nastavila moliti za sve svoje ujake — da predaju svoj život Bogu i krste se. Ona se nastavila moliti i za zdravlje svoje bake. Ako Isus sad ne ozdravi njezinu baku, Esther zna da će to učiniti kad dođe u oblacima i uzme svoj narod gore, gore, gore — više nego što je najviši grad na svijetu, više nego što je najviša planina na svijetu, visoko do Raja. Esther jedva čeka!

Hvala vam za obilne darove trinaeste subote, koje ćemo prikupljati 29. rujna, a koji će pomoći u izgradnji i otvorenju nove crkve u El Altou, gdje živi Esther. U crkvi će ljudi moći učiti o Isusu koji odgovara na njihove molitve i koji uskoro dolazi kako bi odveo svoj narod u nebeske stanove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na zemljovidu El Alto u Boliviji.
- ◆ Stavite pred djecu izazov da budu kao Esther i da se mole za voljenog člana obitelji, ili za prijatelja koji ne poznaje Isusa
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Aymara su domoroci u Boliviji, Peruu i Čileu koji žive u Andama već više od dvije tisuće godina. U tom području živi oko dva milijuna naroda Aymara. Je li žena Aymara udana ili slobodna, možete odrediti po tome kako nosi svoj šešir: ako nije udana nagnut je na jednu stranu, a ako je udana nalazi se na sredini glave.

16. srpnja 2022.
Dijete misionar
Bolivija

Jedne subote je dvanaestogodišnji Ariel slušao propovijed koja ga je navela na razmišljanje. Pastor je rekao da bi svi trebali biti uključeni u misijski posao. Arielu se svidjela ta zamisao da bude misionar, ali što može učiniti jedan dvanaestogodišnjak?

Ariel se počeo moliti. “Dragi Bože”, molio se, “što mi je sada činiti? Pomozi mi da budem pravi misionar za Tebe.”

Počeo je tražiti ljude koji su se zanimali da uče znanja o Isusu. Kako je tražio, tako se nastavio moliti. “Dragi Bože”, molio se, “pomozi mi da budem pravi misionar za Tebe.”

Nije trebao daleko tražiti. Jednog dana se pridružio svojim roditeljima i sestrama u posjetu drugoj obitelji. Kad su bili u posjetu, zapazio je da se šesnaestogodišnja Irene zanimaju za Bibliju. Ponudio joj je biblijska proučavanja, na koja je ona pristala. Ariel nikad dotad nije vodio proučavanje i nije bio siguran što zapravo treba činiti. Unatoč tomu, pronašao je niz biblijskih pouka koje je proučavao s Irene. Nije bilo lako, pogotovo zadnjih nekoliko pouka. Ali on se puno molio.

Irene je jedva čekala svaku novu biblijsku pouku. Kad su završili s proučavanjem, Irene je odlučila predati svoj život Isusu. Ona se krstila.

Ariel je bio presretan! Bog mu je pomagao da bude pravi misionar za Njega. “Što mi je sada činiti?” razmišljao je. Sjetio se svojih molitvi i odlučio se moliti dalje. “Dragi Bože”, molio se, “pomozi mi da budem pravi misionar za Tebe.”

Ariel je uvidio da može biti pravi misionar na mnogo načina. On proučava subotnje pouke svakog dana kako bi

naučio što više o Bogu. Kad god zaradi koji novac, uvijek odvaja sa strane deset posto da vrati Bogu desetinu, a i rado daruje nešto novca kao dar. U svemu što radi Ariel želi na prvo mjesto staviti Boga.

Nakon što se Irene krstila, njezin otac je odlučio predati svoje srce Isusu. Nakon toga je i njezina majka odlučila predati svoje srce Isusu. Na kraju je cijela obitelj predala svoja srca Isusu.

Iako je Arielu tek dvanaest godina, on je doveo cijelu obitelj k Isusu.

Nitko nije premlad da bi bio misionar, misli on. Svi mi možemo biti pravi misionari i dijeliti našu ljubav prema Bogu dok čekamo da nas povede na Nebo.

U mjestu gdje Ariel živi nema adventističke crkve. Njegova obitelj i druge obitelji se subotom sastaju u domovima jedni kod drugih. Bilo je to u domu jednog od članova kad je čuo propovijed koja ga je nadahnula da postane pravi misionar. Arielov je san da se u njegovom gradu jednog dana otvori crkva.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se sagradi nova crkva u La Pazu, nedaleko Arielovog mjesta. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koje ćemo prilagati 24. rujna, kako bi Ariel i njegovi prijatelji mogli imati crkvu u kojoj će se moći okupljati i dijeliti neprolaznu Radosnu poruku da Isus dolazi uskoro.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu La Paz u Boliviji.
- ◆ Naglasite djeci da bi svatko od njih trebao biti uključen u misionarski rad. Stavite pred djecu izazov da budu kao Ariel i da se mole: “Dragi Bože, pomози mi da budem pravi misionar za Tebe.”

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Tradicionalno bolivijsko jelo je *sopa de mani* (juha od kikirikija) napravljena od tjestenine, povrća i mljevenoga kikirikija.

23. srpnja 2022.
Povratak kući
Bolivija

Kad je Ivon imala samo tri godine, njezinoj se obitelji u Boliviji dogodilo nešto grozno. Njezin stariji brat je umro. Majka je jako plakala, a otac je bio vrlo žalostan. Nisu više odlazili u crkvu, iako bi im crkva pomogla u tom vremenu žalosti. Time su prestali dovesti Ivon i njezinog šestogodišnjeg brata Yerkoa u crkvu subotom. Ivon je bila jako mala, ali je vidjela suze na majčinom i očevom licu. Sve ju je to činilo tužnom te je puno plakala. Njezin brat Yerko, se isto osjećao jako tužno.

Onda je jednog dana baka odlučila odvesti Ivon i Yerka u crkvu. Baka se u subotu ujutro probudila rano i prepješačila tri kilometra do kuće svojih unuka, kako bi zajedno mogli otići u crkvu. Kako je to bio poseban dan! Baka je odlučila da će unuke voditi u crkvu svakog tjedna.

Ivon je voljela ići u crkvu jer je tamo mogla pjevati o Bogu, crtati i moliti se. Ali nešto se nije činilo ispravnim. Njezini roditelji nisu bili u crkvi i jako su joj nedostajali. Ivon i Yerko su se odlučili moliti. “Molim Te, Bože, pomozí našoj obitelji da Te proslavlja u crkvi jednog dana”, molili su se. “Dovedi majku i oca natrag k sebi”, molila se Ivon. “Mi Te želimo proslavljati zajedno”, molio se Yerko.

Puno vremena je prošlo, ali Ivone i Yerko nisu odustajali. Naprotiv, molili su se ustrajno četiri godine. “Molim Te, dovedi natrag majku i oca k sebi”, molila se Ivon Bogu. “Mi Te želimo proslavljati zajedno”, molio se Yerko.

No, jedne posebne subote, majka i otac su iznenadili djecu svojim dolaskom u crkvu. Ivonin i Yerkov osmijeh bio je blistav poput sunca — bili su tako sretni! Ali majka i otac su

ostali samo na jednom dijelu programa. Djeca su se nastavila moliti. “Molim Te, dovedi majku i oca natrag k sebi,” molila je Ivon Boga. “Mi Te želimo slaviti zajedno”, molio se Yerko.

Kako su se molili, Ivon i Yerko su se sve više približavali Isusu. Oni su sve više i više voljeli Isusa i odlučili su predati svoja srca Njemu. Na poseban dan, kad je Ivon imala osam i Yerko jedanaest godina, bili su kršteni. Oni se i dalje nastavljaju moliti.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Ivonin rodni grad, Trinidad u Boliviji.
- ◆ Stavite izazov pred djecu: da budu kao Ivon i Yerko i da se mole za voljenog člana obitelji, ili za prijatelja koji ne poznaje Isusa.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Nacionalne životinje Bolivije su ljame i andski kondori.

30. srpnja 2022.

Upornost se isplati

Urugvaj

Agustina je imala osam godina kad ju je prijateljica pozvala da dođe u kuću njihovih susjeda, u Urugvaju. “Teta Marita priča odlične biblijske izvještaje svakog petka navečer”, rekla je prijateljica. “Trebaš doći!”

Agustina je pitala majku za dopuštenje, i majka je pristala pod uvjetom da i ona ide s njom. Majka je željela čuti kakve to biblijske priče iznosi teta Marita.

U petak navečer su Agustina i njezina majka otišle u kuću tete Marite. Teta Marita je čitala izvještaje iz Biblije. Ona i djeca su pjevali pjesme o Isusu. Kad je sunce zašlo, teta Marita je rekla kako je započela subota i pomolila se.

Agustini se svidio sastanak i molila je majku da je pusti i sljedeći put. Majka je išla s Agustinom i sljedećeg petka. Opet je teta Marita čitala izvještaje iz Biblije. Ona i djeca su pjevali pjesme o Isusu. Kad je zašlo sunce, teta Marita je rekla da je započela subota i pomolila se Bogu. Nakon toga majka je dopustila Agustinu da ide sama.

Ubrzo je Agustina saznala da teta Marita svake subote ide u malu adventističku crkvu, koja se nalazi nekoliko ulica od njezine kuće. Pitala je majku za dopuštenje da ide s tetom Maritom u crkvu, i majka je odobrila.

Subota je Agustinu postala najdraži dan u tjednu. Bila je oduševljena započinjati subotu biblijskim događajem, pjesmom i molitvom u domu tete Marite svakog petka uvečer. U subotu ujutro je s radošću iskočila iz kreveta kako bi išla u crkvu s tetom Maritom.

U crkvi je Agustina zavoljela subotnju školu. Posebno je voljela slušati iskustva djece iz cijeloga svijeta iz *Vijesti za*

djecu. Iako je bila mala, pažljivo je slušala propovijedi. One su bile njezin najdraži dio bogoslužja. Uskoro je počela proučavati Bibliju. Što je više čitala Bibliju, više je upoznala Isusa i Njegovu ljubav. Odlučila je predati svoje srce Isusu i krstiti se.

Ubrzo joj je netko rekao kako u Urugvaju postoji adventistička škola. Agustina je željela pohađati tu školu, ali njezina majka je rekla da je državna škola bolja — jer je besplatna.

Agustina nije odustajala. Molila se mjesecima da ide u adventističku školu. Tada je njezina crkva sudjelovala u posebnih deset dana molitve s crkvama iz cijelog svijeta. Agustina je ustrajno molila. Nakon deset dana, majka je pristala poslati Agustinu u adventističku školu.

Agustina je bila presretna! Bog je odgovorio na njezine molitve! Bog je također pomogao majci da pronađe novac za školarinu.

Za Agustinu se upornost isplatila. Kad je molila majku da je pusti u dom tete Marite, mogla je ići svakog petka uvečer. Kad se nastavljala moliti Bogu da ide u adventističku školu, mogla je pohađati tu školu. Agustina voli Isusa svim svojim srcem. “Bilo je predivno doznati da me Isus toliko voli da je dao svoj život za mene!” kaže Agustina.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti osam novih crkava u Južnoameričkoj diviziji, uključujući crkvu u Urugvaju. Hvala vam što namjeravate veličušno priložiti vaše darove, u subotu 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Urugvaj.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Urugvaj ima stroga ograničenja o upotrebi soli u restoranima (čak ni u McDonald'su ne sole pečene krumpiriće). Za sol treba posebno pitati da je donesu na vaš stol.

6. kolovoza 2022.

Veliki korak

Urugvaj

Sayén i Natán su sestra i brat, rođeni u Santiagu, glavnom gradu Čilea u Južnoj Americi.

Sayén i Natán žive u visokoj, visokoj zgradi. S prozora mogu vidjeti velike planine koje okružuju grad i čiji su vrhovi prekriveni snijegom.

Grad je velik i ima puno ulica s visokim i niskim zgradama. U gradu ima i dosta buke. Na ulicama su mnogi automobili koji neprestano trube.

Otac te djece je adventistički pastor. Skoro svake subote on propovijeda u crkvama. Ponekad propovijeda i na velikim izviđačkim kampiranjima.

Jednoga dana otac je primio važan telefonski poziv. Pozvan je da pođe u drugu državu i da služi kao misionar. Naravno, on ne bi ostavio njihovu majku, a otac i majka ne bi ostavili Sayén i Natána. Cijela obitelj je pozvana da se preseli u Urugvaj kako bi služila kao misionari. Svi su bili jako sretni kad su čuli tu vijest.

“Kako će to biti živjeti u drugom gradu?” pitao se Natán. “Kako će to biti živjeti u drugoj državi?” pitala se Sayén.

Uskoro su djeca trebala dati na prodaju i riješiti se mnogih svojih stvari, čak puno njihove odjeće, knjiga i igračkaka.

“Nemamo mjesta da sve ponesemo sa sobom”, rekao je otac.

“Uzmimo samo ono najnužnije što nam doista treba”, rekla je majka.

Nije bilo lako, ali otac, majka, Sayén i Natán su mogli uzeti samo jedan kofer po osobi i ponijeti samo ono što stane u te kofere.

Sayén i Natán su trebali ostaviti i više od odjeće, knjiga i igraćaka. Trebali su ostaviti svojeg djeda i svoju baku. Nisu mogli spakirati baku i djeda u kofer. Proći će mnogo vremena kad će ih moći ponovno vidjeti, rekao im je otac.

Sayén i Natán su letjeli avionom u njihov novi dom u Urugvaju. “Kako će to biti živjeti u drugom gradu?” pitao se Natán. “Kako će to biti živjeti u drugoj državi?” pitala se Sayén.

Uskoro su otkrili kako je to. Za razliku od Čilea, koji je imao snježne planine, u Urugvaju je sve bilo zeleno. Obitelj se preselila u kuću blizu velike rijeke.

Danas, dok otac radi, Sayén i Natán odlaze u šetnju s majkom kako bi istraživali rijeku i zelene parkove uz rijeku. Majka voli crtati crteže prirode, i Sayén i Natán su njezini najbolji pomagači.

“Ovdje je drukčije, nego u Čileu”, kaže Sayén.

“Jako je vruće i često pada kiša”, kaže Natán.

Djeca su naučila biti hrabra kad počne oluja i kad sije-
vaju munje te kad grmi. Znaju da ih Bog i Njegovi anđeli
čuvaju.

U njihovom novom gradu nalazi se adventistička škola — mala plava škola. Sayén i Natán jako vole ići u školu. Upoznali su nekoliko prijatelja u školi, gdje se igraju i uče s njima. Biti misionar je vrlo zabavno!

Hvala vam na darovima subotnje škole koji pomažu misijskim školama kao što je Sayénina i Natánova, kako bi mnogu djecu učile o Isusu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Čile i Urugvaj.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Prva adventistica u Urugvaju bila je gospođa Juan Rivior, koja je došla u Urugvaj sa svojim suprugom, 1890. godine, i koja je četiri godine prije svojega dolaska u tu zemlju slušala propovijedi Ellen G. White u Pijemontu, u Italiji.
- ◆ Prva adventistička škola u Urugvaju osnovana je 1908. godine u domu Julia Ernesta, s Ottom Heydekerom kao učiteljem, u koloniji Nueva Helvecia. Akademija Urugvaj, poznata kao Adventistička akademija u Urugvaju (*Instituto Adventista del Uruguay*), osnovana je 1944. godine u Progresu.

13. kolovoza 2022.

Pravi misionar

Peru

Diego ima jedanaest godina i živi sa svojim roditeljima u gradu Arequipu u Peruu. Danas ćemo doznati kako je on postao pravi misionar.

Kad je Diego imao devet godina, prisustvovao je Ljetnom biblijskom tečaju, na kojem je naučio da je važno živjeti zdravo. Na kraju tog tečaja bio je tužan jer je mislio da je sve gotovo. Ali nije bilo sve gotovo! Učiteljica Ljetnog biblijskog tečaja je pozvala djecu u Klub avanturista u crkvi. Tako je Diego počeo prisustvovati svake subote tom klubu. Ponekad nije mogao doći jer je imao školu subotom, ali dolazio je svake subote kad je mogao.

Kad je Diego saznao da je Isus umro na križu za njega, razumio je da je on važan Bogu. Osjetio je da Bog želi njegovo srce i odlučio se krstiti. Njegovi roditelji su se složili da bude kršten. Uskoro su se i oni krstili! Od tada Diego nije propustio niti jednu crkvenu aktivnost. Posebno je volio kampove avanturista.

Jednoga dana učiteljica u crkvi je rekla da bi Diego i ostala djeca trebala učiniti više, prije nego što se Isus vrati. Trebali bi reći svojim prijateljima da Isus uskoro dolazi, kako bi i oni bili spremni. Učiteljica je predložila da se Diego i ostala djeca mole za petoricu prijatelja koji ne znaju za Isusa. "Izaberite petoricu prijatelja i molite se za njih svaki dan tjedan dana," rekla je učiteljica. "Tada ih pozovite da dođu u crkvu."

Diego se bojao da će mu se njegovi prijatelji rugati kad ih pozove u crkvu. Što ako ga budu zvali pogrđnim imenima, ili ako se neće htjeti igrati s njim? Ali onda se sjetio da

će Isus uvijek biti s njim. Molio se za petoricu prijatelja svakog dana u tjednu. Tada je svakog od njih pozvao u crkvu. Troje prijatelja se odazvalo doći u crkvu!

Nakon toga Diego se više nije bojao govoriti o Isusu. Pozvao je prijatelja imenom Isaiaah na Ljetni biblijski tečaj, i Isaiaah je pristao. Kad je taj tečaj završio, pozvao je Isaiaaha da zajedno čitaju Bibliju. Dječak je opet pristao. Čitali su Bibliju jednom tjedno u Isaiaahinoj kući.

Jednoga dana Isaiaah je odlučio predati svoje srce Isusu i krstiti se. Diego je bio tako sretan! Shvatio je kako Bog može upotrijebiti njega, malo dijete, da bude pravi misionar za Njega.

Ovoga tromjesečja darovi trinaeste subote pomoći će otvoriti osam novih crkava u Južnoameričkoj diviziji, uključujući Diegovu državu Peru. Hvala vam što namjeravate velikuodušno priložiti svoje darove u subotu, 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Arequipu u Peruu.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

- ◆ Djelovanje Adventističke crkve u Peruu započelo je 1898. godine s čileanskim misionarom Escobarom koji se, sa šestero ostalih, smjestio u gradu Limi i radio kao samostalni misionar. Godine 1911. su Ferdinand i Ana Stahl,

koji su ranije radili u Boliviji, premješteni u Plateriju, u Peruu.

- ◆ Povijest pionirskih iskustava i misionarske službe u kojoj su im omiljeli Indijanci Aymara prepričava se u Stahlovoj knjizi *U zemlji Inka (In the Land of the Incas)*. Godine 1921. Sthalovi su se preselili u Chanchamayo, u središnjem Peruu, kako bi radili među amazonskim narodom. Osnovali su misijsku postaju Metraro na rijeci Perene. Kupili su parobrod imena *Auxiliadora* (Pomoćnik), 1928. godine, a Stahl ga je koristio za duga misionarska putovanja uz rijeku i niz rijeku. Godine 1940. parobrod je zamijenjen novijim čamcem na dizelski pogon izgrađenim u Belemu, u Brazilu, po uzoru na L. B. Halliwellovog *Luzeira II*.

20. kolovoza 2022. Preseljenje s Isusom

Peru

Volite li se seliti u druge kuće?

Mala djevojčica imenom Cielo iz Perua se voli seliti. Njezin otac se mora često seliti zbog njegovog posla, pa se Cielo seli s njim, majkom i dvije starije sestre.

Puno pitanja se javlja u Cielinoj glavi kad se seli: Kakav li će biti njihov novi grad? Kakva li će biti njezina nova škola? Tko li će biti njezini novi prijatelji?

Ona voli upoznavati nove prijatelje, jer ih onda može pozvati da čitaju Bibliju s njom i da doznaju što više o Isusu.

Tako je Cielo bila uzbuđena kad je otac izjavio da se obitelj seli iz njihovog doma u Punu na obalu jezera Titicaca, u San Antón, grad koji se nalazio udaljen tri sata vožnje automobilom prema sjeveru. Pitala se: “Kakav li će biti naš novi grad? Kakva li će biti moja nova škola? Tko će biti moji prijatelji?”

Ali nešto se neuobičajeno dogodilo kad se obitelj preselila. Cieloina škola je bila zatvorena. Nije mogla upoznati nove prijatelje i čitati Bibliju s njima. Morala je ostati kod kuće zbog bolesti COVID-19.

Cielo je počela pohađati školu preko interneta. Ali internet je bio tako spor da nije mogla koristiti videopoziv preko aplikacije Zoom. Nije mogla vidjeti drugu djecu u razredu. Željela je upoznati nove prijatelje. Željela ih je pozvati da čitaju Bibliju s njom. Molila se: “Dragi Bože, pomози mi pronaći način da širim Tvoju Riječ.”

Jednoga dana Cielo je došla na odličnu zamisao. Mogla bi snimati biblijske događaje i dijeliti ih s ostalom djecom

na društvenim mrežama. Uz pomoć roditelja načinila je Facebook profil i Youtube kanal. Tada je počela pričati biblijske događaje iz dječje subotnje škole.

Prošlo je dosta vremena. Cielo se svidjelo dijeljenje biblijskih događaja, ali željela je upoznati prijatelje i čitati Bibliju s njima.

Na kraju je Cielo i njezinoj obitelji bilo dopušteno da iz svojega doma iziđu u grad. Prvo što su učinili bio je posjet majci u potrebi koja je imala četvero djece. Cielo je bila sretna! Napokon je mogla stvoriti prijateljstva u novom gradu.

Taj dan se sprijateljila s njima. Nekoliko dana kasnije pitala ih je bi li htjeli čitati Bibliju s njom. Pristali su. Sada, svakog petka, Cielo čita Bibliju s četvero druge djece.

Nakon što se sprijateljila s njima, Cielo je upoznala drugo dvoje djece i počela proučavati Bibliju s njima. Jedan od njih, Sebastián, već je odlučio da želi biti kršten i pitao je svoju majku da se krsti. Sada i njegova majka proučava Bibliju s Cieloinom majkom.

Cieloin najdraži biblijski redak kaže: “Sve mogu u onome koji me jača!” (Filipljanima 4,13) “Istina je!” kaže Cielo, “Bog nam daje snagu da idemo naprijed.” Cielo se voli seliti — voli se seliti s Isusom.

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote kojima ste prije tri godine pomogli djeci u Cieloinoj državi Peruu da saznaju za Isusa.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu gradove Perua: Puno, na obali jezera Titicaca, i San Antón, udaljen tri sata automobilom prema sjeveru.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Najveća vrsta cvjetnice bromelije je kraljica Anda (na hrvatskom), titanka (na kečuanskom) ili puya de Raimondi (na španjolskom). Porijeklom iz Bolivije i Perua, raste na visokim nadmorskim visinama u Andama i proizvodi šiljak visok pet do sedam metara, a svaki nosi osam do dvadeset tisuća cvjetova. Raste do četrdeset godina prije nego što procvjeta, i brzo nakon toga uvene.

27. kolovoza 2022.

Daska za glačanje kao propovjedaonica

Brazil

Julia voli čitati Bibliju otkad zna za sebe.

Iznova i iznova čitala je da je Isus, Stvoritelj svemira, postao malo bespomoćno Djetesce u jaslama u Betlehemu. Čitala je da je Isus ozdravljao ljude i poučavao ih o Božjoj ljubavi. Čitala je da je Isus toliko volio ljude da je umro na križu. Čitala je da je Isus uskrsnuo od mrtvih nakon tri dana i vratio se na Nebo da bude okrunjeni Kralj svemira. Čitala je da će se Isus uskoro vratiti da uzme svoj narod kako bi živio s Njim zauvijek.

Julijinu ljubav prema Bibliji primijetili su crkveni vođe u njezinom rodnom gradu Santosu, u Brazilu. Jedan od njih, gospodin Gilberto, mislio je da bi djevojčica bila izvrsna propovjednica.

“Julia”, rekao je, “proučavajmo Bibliju zajedno kako bi mogla naučiti propovijedati.”

Julia se pomalo uplašila zbog prijedloga o propovijedanju pred ljudima. Ali pristala je proučavati Bibliju s gospodinom Gilbertom. Nakon dosta proučavanja, Julia je pripremila svoju prvu propovijed. Njezina prva slušateljica bila je njezina draga baka, koja je bila oduševljena slušati je kako govori.

Zatim je Julia propovijedala u crkvi. Osjećala se malo prestrašeno dok je stajala ispred svih ljudi. Dok je propovijedala, gledala je samo dvije osobe: baku i gospodina Gilberta.

Ali kako je vrijeme prolazilo, Juliji je bilo sve više i više ugodno govoriti ispred ljudi, a propovijedanje je postalo lakše.

S dolaskom bolesti COVID-19 sve su se crkve u Brazilu zatvorile. Julia više nije mogla propovijedati. Ipak, nije bila

obeshrabrena. Nastavila je čitati Bibliju. Bila je sigurna da će dobiti drugu priliku da govori o Isusu.

Prilika je došla na tjedan Uskrsa. U Brazilu je Uskrs veliki blagdan, ali mnogi ljudi ne znaju zašto se Uskrs slavi. Oni ne znaju da se na Uskrs slavi Isusovo uskrsnuće. Pastor Julijine crkve ju je pitao bi li ona propovijedala o razlogu za slavljenje Uskrsa iz Biblije. Trebala je propovijedati svaki dan tijekom uskrsnog tjedna.

Julia nikad nije propovijedala od kuće. Osjećala je da treba propovijedaonicu. Dok je gledala okolo po kući, pogled joj je zapeo na bakinu dasku za glačanje.

S bakinim dopuštanjem Julia je uklonila odjeću s daske za glačanje i donijela je u dnevni boravak. Pokrila je dasku za glačanje velikim crvenim ručnikom. Ispred daske za glačanje zalijepila je posebni uskrsnji plakat iz svoje crkve. Tako je Julia svaku večer u tjednu propovijedala o značenju Uskrsa — iza daske za glačanje. Mnogo srca je bilo dirnuto njezinom porukom.

Dio darova ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju nove crkve u Julijinom gradu, Santosu, u Brazilu. Hvala vam na vašim darovima koje ćemo prilagati 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na zemljovidu grad Santos, U Brazilu.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Leo B. Halliwell, pionir u zdravstveno-misijskom radu brodom, započeo je ono što je preraslo u poznato samarićanstvo, 1931. godine, pokretanjem broda koji je sâm projektirao i sagradio na rijeci Amazoni. Brod je bio prvi u nizu brodova po imenu *Luzeiro* (Svjetlonoša), koji su naknadno izgrađeni i koristili su se na bezbrojnim rukavcima goleme rijeke Amazone. Ovi brodovi još uvijek pružaju pomoć tisućama ljudi. Osim raspodjele odjeće i hrane, pružaju zdravstvenu pomoć mnogim bolesnicima, a najčešće su to malarija, crijevni paraziti, pothranjenost, kožne bolesti, tropske bolesti i bolesti poput prehlade, alergija i slično, te vađenje zubâ.

3. rujna 2022.

Želja za majkom

Brazil

Raí je dječak koji je želio majku.

Nažalost, njegova je majka umrla kad je imao samo sedam godina, u Brodovskom, u Brazilu. Raí je ostao sa svojim ocem.

Raí je jako volio svojeg oca. Ali ponekad je malom dječaku bilo teško živjeti s velikim jakim muškarcem, bez nježne i brižne majke.

Raí je morao naučiti brinuti se sam o sebi. Njegov je otac bio previše zaposlen i nije imao vremena poučavati ga mnogočemu. Raíju je nedostajalo ljubavi i brige njegove majke.

Tada je Raí dobio novu majku. Otac je pronašao novu ženu i oženio se. Ali, nažalost, samo godinu dana kasnije, Raiova nova majka je također umrla.

Raí je bio tužan dječak.

Izgledalo je kako nikad više neće imati majku.

A tada je Raí postao izviđač. Netko mu je rekao za izviđački klub u adventističkoj crkvi, i on je odlučio postati članom. Raí je uživao u sudjelovanju na izviđačkim aktivnostima s drugom djecom. Volio je slušati biblijske izvještaje o Isusu. Pronašao je nove prijatelje na koje se mogao osloniti i predao je svoje srce Isusu.

Ipak, Raí je još uvijek osjećao bol u srcu. Čeznuo je za majkom. Kako je provodio vrijeme s izviđačima, Raí je sklopio posebno prijateljstvo s voditeljem izviđača — velikim i snažnim muškarcem — gospodinom Alexandreom. Raí je posebno volio suprugu gospodina Alexandrea, gospođu Claudiane. On je odlučio da će ona biti njegova majka. Gospođa Clau-

diane je osjećala majčinsku ljubav prema Raiju i prihvatila ga je kao svojega sina. Gospodin Alexandre i gospođa Claudiane su već imali dvoje mlađe djece, Joãoa Pedra i Anu Claru. Oni su prihvatili Raija kao svojeg novog brata.

Malo-pomalo nova obitelj je s ljubavlju prihvatila Raija u svoj dom. Postao je najstariji sin sa svojom vlastitom sobom, ormarom i odjećom. Čak je dobio aparatić za krive zube, što mu je oduvijek bio san.

Danas Rai još uvijek živi sa svojem ocem i jako ga voli. Njegova nova obitelj ga je naučila koliko je važno držati petu Božju zapovijed, koja kaže: "Poštuj oca svoga i majku svoju da imadneš dug život na zemlji koju ti dá Jahve, Bog tvoj." (Izlazak 20,12) Stoga Rai naizmjence živi s ocem i sa svojom novom obitelji.

Otac, koji je sada poprilično star, sretan je što Rai ima novu obitelj. On zna da je Raiju Bog dao novu obitelj kako bi dobio potrebnu brigu koju mu on nije mogao pružiti.

Danas Rai voli Boga svim svojim srcem. Kroz izviđače Bog mu je ispunio želju. On je dječak s novom majkom, i s još mnogo toga. On ima novu obitelj.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će da se otvori nova crkva u Raijevom domu u gradu Brodowski. Nova crkva u drugom dijelu grada osigurat će i otvaranje novog izviđačkog kluba u kojem će još više djece moći naučiti o Isusu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušni dar u subotu 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na zemljovidu grad Brodowski, u Brazilu.
- ◆ Upitajte djecu zašto se Rai krstio. Odgovor: Zbog utjecaja izviđača. Još se netko krstio zbog utjecaja izviđača. Možete li pogoditi tko je to? Vođa izviđača gospodin Ale-

xandre. Alexandre, vojni policajac, pridružio se crkvi nakon što su ga zamolili da bude zaštitar na izviđačkim kampovima.

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

10. rujna 2022.

Misija za četrnaest djevojčica

Brazil

Jedanaestogodišnja Eduarda zavoljela je Isusa dok je slušala biblijske događaje u dječjoj subotnjoj školi u Brazilu. Željela je služiti Isusu. Ali kako?

Tada je njezina majka započela mala biblijska proučavanja u njihovom domu. Jedanput tjedno nekoliko majki koje nisu bile adventistice dolazile bi u njihovu kuću kako bi čitale Bibliju i zajedno se molile.

Ponekad su majke povele svoje kćeri koje su imale od šest do osam godina. Eduarda je pomislila kako bi bilo lijepo kad bi napravila posebnu skupinu samo za djevojčice.

“Mama”, rekla je, “smijem li započeti malu skupinu samo za djevojčice koje dolaze sa svojim majkama?”

Majka je uvidjela da je to odlična zamisao. Eduarda je pripremila biblijsku priču kako bi je podijelila s drugim djevojčicama. Odabrala je nekoliko pjesama koje mogu zajedno pjevati. Također je pripremila zabavni biblijski kviz koji bi mogle rješavati.

Na Eduardin prvi sastanak došle su djevojčice. Tada je došlo još djevojčica. Uskoro je četrnaest djevojčica sudjelovalo na biblijskim sastancima svakoga tjedna. Dolazile su iz različitih dijelova grada i njihovi roditelji su bili različitih vjerskih uvjerenja. Uživali su moleći se, pjevajući, slušajući biblijske događaje i rješavajući biblijske kvizove.

Nedugo nakon toga Eduarda je pomislila kako bi bilo lijepo da se sastaju više od samo jedanput na tjedan. Pozvala ih je da pođu u starački dom i da se tamo mole sa starim ljudima. Onda su išle u bolnicu posjetiti bolesnike i moliti se s njima.

Kad je došla bolest COVID-19, djevojčice se više nisu mogle sastajati uživo. Tako su se više mjeseci sastajale preko interneta. Iako su se čule preko interneta, one su se svejedno molile, pjevale, slušale biblijske ulomke i rješavale biblijske kvizove.

Danas se djevojčice opet mogu sastajati uživo i čak mogu ići u crkvu zajedno. Eduarda je vidjela da su se srca djevojčica promijenila. Neke od djevojčica idu s njom subotom u crkvu, a jedna od njih je čak pokrenula Youtube kanal na kojem drugima govori o Isusu. Nekoliko drugih djevojčica namjeravaju pokrenuti male skupine kao Eduarda. Žele podijeliti svoju ljubav prema Isusu, baš kao što ju je Eduarda podijelila s njima.

Eduardin san je da sve djevojčice predaju svoja srca Isusu. Nada se da će one govoriti svojim roditeljima i svima koje poznaju o Isusu i Njegovoj ljubavi.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju četiriju novih crkava u Brazilu, kako bi još više djece moglo čuti za Isusovu ljubav. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoj dar 24. rujna.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu Eduardin rodni grad Porto Velho, u Brazilu.
- ◆ Eduarda trenutno pomaže u predškolskom razredu subotnje škole. Ona se nada da će studirati pravo i novinarstvo te da će uvijek koristiti svoje darove kako bi služila Bogu.
- ◆ Stavite pred djecu izazov da budu misionari. Misionar je svatko tko dijeli svoju ljubav prema Isusu s nekim drugim. Eduardina majka poziva sve roditelje da se uključe u misiju oduševljavanja svoje djece da postanu misionari.

- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Kip Krista Otkupitelja u Rio de Janeiru težak je 635 tona, visok je 38 metara, uključujući postolje, i proglašen je jednim od “novih sedam svjetskih čuda”.

17. rujna 2022.

Vjetrenjače misije

Brazil

Jeste li ikada vidjeli vjetrenjaču? Jeste li je kada nacrtali, izradili kao maketu ili je držali u rukama?

Jednoga jutra mali je Samuel držao ne jednu, nego dvije vjetrenjače u svojim rukama. Kako je završio s dvjema vjetrenjačama?

Samuel je išao sa svojom majkom na posebno jutarnje bogoslužje u gradu São Paulo, u Brazilu. Tijekom bogoslužja predavač je pričao lijepo iskustvo o vjetrenjačama i Bogu. Na kraju priče dao je Samuelu vjetrenjaču koja je bila u crvenoj, zelenoj, žutoj, bijeloj i crnoj boji. Tada je dao dječaku i drugu vjetrenjaču.

“Daj ovu drugu vjetrenjaču malom prijatelju”, rekao je. “Govori svojem prijatelju o vjetrenjačama i Bogu.”

Samuel je točno znao kome želi pokloniti vjetrenjaču u crvenoj, zelenoj, žutoj, bijeloj i crnoj boji. U njegovoj školi bio je jedan dječak imenom Peter. Mogao bi njemu dati vjetrenjaču. Mogao bi mu govoriti o vjetrenjačama i Isusu.

Samuel je razgovarao sa svojom majkom: “Smijem li dati vjetrenjaču Peteru?” pitao je. Majka je rekla da je to odlična zamisao. Samuel bi mogao biti pravi misionar poklanjajući Peteru vjetrenjaču i govoreći mu o Bogu.

Ali majka je najprije razgovarala s Peterovom majkom. Željela je biti sigurna da Peterovoj majci neće smetati poklon. Tada je majka došla na još jednu zamisao. “Samuele”, rekla je. “Možemo napraviti lijep poklon za Petera. Možemo staviti vjetrenjaču u kutiju sa zabavnim CD-ima o tome kako biti zdrav dječak. Tada možemo zamotati kutiju u lijep ukrasni papir.”

Samuelu se svidjela zamisao. Majka je stavila vjetrenjaču i CD-e u kutiju i zamotala je u lijep ukrasni papir.

Sljedećeg dana u školi Samuel je veselo dao poklon Peteru. Rekao je Peteru o vjetrenjačama i Bogu. Peteru je bilo jako drago. Svidala mu se vjetrenjača u crvenoj, zelenoj, žutoj, bijeloj i crnoj boji.

Ubrzo nakon toga, Samuelova je crkva imala poseban dječji program na kojem su sva djeca mogla izrađivati vjetrenjače. Bio je to zabavan dan za Petera i Samuela. Ujutro su oni i druga djeca izrađivali vjetrenjače. Popodne su pjevali pjesme o Isusu ljudima u staračkom domu.

Od toga dana Samuel i Peter su postali najbolji prijatelji. Peter je odlazio u crkvu sa Samuelom svake subote. Pridružio se klubu avanturista sa Samuelom. Peter je imao stariju sestru, Saru, i ona je počela pohađati sastanke izviđača. Tada je Peterova majka počela dolaziti u crkvu da gleda rad avanturista i izviđača.

Uskoro je Peterova starija sestra Sara predala svoje srce Isusu i krstila se. Nakon toga su svoja srca Isusu predali i Peterova majka i otac i bili kršeni.

Danas Peter dolazi u crkvu svake subote sa svojom cijelom obitelji. Njegova majka poučava predškolsku djecu i vođa je dječje skupine pustolova. Njegov otac služi kao đakon. Njegova sestra poučava stariji razred u dječjoj subotnjoj školi. A sam Peter je jako dobar učenik sa Samuelom u dječjoj subotnjoj školi.

Peter i Samuel su najbolji prijatelji. Samuel je pravi misionar. Bog ga je upotrijebio da donese spasenje u Peterov dom.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će otvoriti četiri nove crkve u Samuelovoj zemlji, Brazilu. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove sljedeće subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronadite na zemljovidu grad São Paulo, u Brazilu.
- ◆ Slika prikazuje Samuela (lijevo) s njegovom majkom i Peterom.
- ◆ Izradite male vjetrenjače s djecom nakon što podijelite ovo iskustvo. Ohrabrite djecu da budu kao Samuel i da daju vjetrenjaču nekome te da mu kažu: “Isus te voli!”
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Prije trinaeste subote

Podsjetite roditelje na program trinaeste subote, kako bi ohrabрили svoju djecu da donesu svoje subotnjoškolske darove, 24. rujna. Podsjetite sve da su novčana sredstva prikupljena u misijskim darovima način na koji se potpomaže širenje Božje riječi širom svijeta. Jedna četvrtina prikupljenih novčanih sredstava bit će upotrijebljena izravno za osam projekata u dvije države Južnoameričke divizije.

Govornik ne mora učiti napamet svoje dijelove teksta, već treba biti dovoljno upoznat s gradivom kako ne bi sve morao čitati. Također, inačica je da djeca odglume iskustvo igrajući uloge.

Prije ili poslije iskustva upotrijebite zemljovid kako biste pokazali dvije države Južnoameričke divizije — Boliviju i Brazil — koje će primiti darove trinaeste subote kako bi mogle osnovati osam novih crkava, po četiri u svakoj državi.

24. rujna 2022.

Dovođenje prijatelja Isusu

Brazil

Desetogodišnji Wellington volio je puštati zmajeve u svojoj zemlji, Brazilu. Prvo je pokupio svojeg zmaja pa izašao iz svoje kuće u gradu Maua. Svi znaju da je nemoguće puštati zmajeve u kući. To bi bilo smiješno.

Tako je Wellington potražio otvoreni prostor bez kuća, drveća ili strujnih kablova u blizini. Nije želio da mu zmaj zapne za nešto. Veliki travnati park bio je odlično mjesto za puštanje zmajeva. Ali ponekad je puštao zmaja čak i na ulici. Držati zmaja da leti u zraku je pravi izazov. Wellington je bio baš dobar u tome. Stajao je leđima okrenut vjetru, držao je zmaja i otpuštao uzicu. Ako je vjetar bio dovoljno jak, zmaj je poletio ravno u zrak. Wellington je tada pustio da zmaj leti podalje od njega, a zatim ga povlačio bliže sebi. To je činilo da zmaj leti više i više. Tada je samo gledao zmaja kako živahno plovi nebom.

Jednoga dana, tijekom školskih praznika, Wellington je puštao zmaja na ulici blizu svoje kuće. Dok je gledao kako zmaj lebdi visoko iznad njega, prišli su mu muškarac i žena. Rekli su mu da su vode izviđača u obližnjoj adventističkoj crkvi.

“Bi li te zanimalo da postaneš izviđač?” upitao je muškarac. “Radimo štošta zabavnog i učimo o Isusu iz Biblije”, rekla je žena.

Wellington nikad prije nije čuo za izviđače. Njegova obitelj je bila kršćanska, ali nisu bili adventisti. Bio je znatiželjan i želio je naučiti više o izviđačima. S dopuštenjem roditelja potpisao je da se pridružuje izviđačkom klubu na početku školske godine. Wellington je uživao učeći o Isusu i

radeći zabavne aktivnosti u izviđačkom klubu. To je bilo još zabavnije od puštanja zmajeva. Posebno je volio učiti o Isusu i želio je znati više.

Počeo je proučavati Bibliju s nekim u crkvi. Tri godine je proučavao Bibliju. Kad je navršio trinaest godina, odlučio je predati svoje srce Isusu i krstiti se. Cijela njegova obitelj došla je na njegovo krštenje. Od tada je Wellington znao da je donio najbolju odluku u svojem životu. Wellington je volio vjernike i oni su voljeli njega. S njima je slavio Boga svake subote.

Ali uskoro je Wellington primijetio da su neki izviđači prestali dolaziti na bogoslužja subotom. Nakon toga su još neki prestali dolaziti, i uskoro je izgledalo kao da subotom nije bilo mladih ljudi u crkvi. Nije bilo ni puno starijih ljudi.

Wellington je bio zabrinut. Pitao se hoće li se crkva zatvoriti. Što može učiniti? Molio se: "Dragi Bože, učini čudo."

Kako se molio, primijetio je da možda nešto može i sâm učiniti. Možda on može pomoći. Sjetio se muškarca i žene koji su ga pozvali da se pridruži izviđačima i da proučava Bibliju kad je imao deset godina. Odučio je da će, ako dječaci i djevojčice ne žele doći subotom u crkvu, on donijeti crkvu njima.

Sljedećeg subotnjeg jutra Wellington i njegov prijatelj pokucali su na vrata jednog dječaka koji je prestao dolaziti u crkvu.

"Dobro jutro!" rekao je Wellington. "Volio bih s tobom imati subotnju školu u tvom domu danas."

Druge subote su on i njegov prijatelj išli u drugi dom.

Nakon tri mjeseca, petero djevojčica i dječaka se vratilo u crkvu na bogoslužja subotom. Nakon šest mjeseci dvadeset i dvoje dječaka i djevojčica je svake subote prisustvovalo bogoslužjima.

Wellington je bio presretan! Bog je spasio crkvu i, još važnije, Bog je istodobno spasio mnogo dječaka i djevojčica. Wellington se osjećao kao zmaj koji leti nebom.

“Slavim Boga koji me drži za ruku”, kaže Wellington. “Danas ne živim bez Njega.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju nove crkve u Wellingtonovom gradu Mauau, kako bi više dječaka i djevojčica moglo saznati za Isusa. Darovi trinaeste subote također će pomoći otvoriti sedam drugih crkava u Južnoameričkoj diviziji: još tri u Brazilu i četiri u Boliviji. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite na zemljovidu grad Maua, u Brazilu.
- ◆ Slike povezane s iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnoameričkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/sad-2022.

Zanimljivosti

Nogomet je najpopularniji sport u Brazilu, a reprezentacija je stalno među najboljima na svijetu. Osvojila je svjetsko nogometno prvenstvo rekordnih pet puta.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Bolivija

Molimo se! 5

Baka i devet ujaka 8

Dijete misionar 11

Povratak kući 14

Urugvaj

Upornost se isplati 16

Veliki korak 19

Peru

Pravi misionar 22

Preseljenje s Isusom 25

Brazil

Daska za glačanje kao propovjedaonica 28

Želja za majkom 31

Misija za četrnaest djevojčica 34

Vjetrenjače misije 37

Dovođenje prijatelja Isusu 40

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com